

Súd:	Najvyšší súd SR
Spisová značka:	1XObdo/62/2017
Identifikačné číslo spisu:	1712216758
Dátum vydania rozhodnutia:	10.05.2017
Meno a priezvisko:	JUDr. Jana Hullová
Funkcia:	sudca
ECLI:	ECLI:SK:NSSR:2017:1712216758.1

UZNESENIE

Najvyšší súd Slovenskej republiky v spore žalobkyne POHOTOVOSTĚ, s.r.o., so sídlom v Bratislave, Pribinova č. 25, IČO: 35 807 598, zastúpenej Fridrich Paľko, s.r.o., so sídlom v Bratislave, Grösslingova č. 4, IČO: 36 864 421, proti žalovanej Slovenskej republike, za ktorú koná Ministerstvo spravodlivosti Slovenskej republiky, so sídlom v Bratislave, Župné nám. č. 13, o náhradu majetkovej škody a nemajetkovej ujmy, vedenej na Okresnom súde Pezinok pod sp. zn. 10C/237/2012, o dovolaní žalobkyne proti uzneseniu Krajského súdu v Bratislave č. k. 3Co/78/2013-17 z 28. marca 2013, takto

rozhodol:

Dovolanie žalobkyne o d m i e t a .

Žalovaná má voči žalobkyni nárok na náhradu trov dovolacieho konania.

Odôvodnenie

Okresný súd Pezinok (ďalej aj „súd prvej inštancie“) uznesením č. k. 10C/237/2012-8 z 8. októbra 2012 uložil žalobkyni, aby v lehote 10 dní od doručenia tohto uznesenia zaplatila súdny poplatok za námietku zaujatosti vo výške 66,- eur s tým, že poplatok je vyrubený podľa položky č. 17a Sadzobníka súdnych poplatkov a zákona č. 71/1992 Zb. o súdnych poplatkoch a poplatku za výpis z registra trestov v znení neskorších predpisov (ďalej len „zákon o súdnych poplatkoch“).

2. Na odvolanie žalobkyne Krajský súd v Bratislave (ďalej aj „odvolací súd“) uznesením č. k. 3Co/78/2013-17 z 28. marca 2013 napadnuté uznesenie súdu prvej inštancie ako vecne správne potvrdil podľa ust. § 219 ods. 1 zákona č. 99/1963 Zb. Občianskeho súdneho poriadku v znení účinnom do 31. decembra 2014 (ďalej aj „OSP“). V odôvodnení rozhodnutia poukázal na to, že žalobkyňa priamo v žalobe uviedla, že pridelenie veci niektorému zo sudcov Okresného súdu Pezinok by porušilo jej právo na prerokovanie veci nezávislým a nestranným súdom, pretože podľa rozvrhu práce na tomto súde neexistuje sudca, ktorý by nebol vo veci zaujatý. Žiadala preto, aby nadriadený súd prikázal predmetnú vec inému súdu z dôvodu, že sudcovia súdu prvej inštancie sú vylúčení z prejednávania a rozhodovania danej veci. Z uvedeného je podľa názoru odvolacieho súdu zrejmé, že žalobkyňa v žalobe namietala zaujatosť všetkých sudcov Okresného súdu Pezinok. Keďže vznesenie námietky zaujatosti je

poplatkovým úkonom v zmysle položky č. 17a Sadzobníka súdnych poplatkov, súd prvej inštancie postupoval správne, keď napadnutým uznesením uložil žalobkyni povinnosť zaplatiť súdny poplatok vo výške 66,- eur. Konanie o náhradu škody spôsobenej nezákonným rozhodnutím orgánu verejnej moci alebo jeho nesprávnym úradným postupom bolo síce v čase podania žaloby oslobodené od súdnych poplatkov v zmysle ust. § 4 ods. 1 písm. k/ zákona o súdnych poplatkoch, avšak toto oslobodenie sa nevzťahuje na súdny poplatok za vznesenie námietky zaujatosti podľa položky č. 17a Sadzobníka súdnych poplatkov (uznesenie Ústavného súdu Slovenskej republiky z 30. marca 2011, sp. zn. II. ÚS 124/2011). K námietkam žalobkyne, že súd prvej inštancie mal postupovať v zmysle ust. § 12 ods. 1 OSP a požiadať nadriadený súd o prikázanie veci inému súdu toho istého stupňa, odvolací súd uviedol, že tzv. nutná delegácia v zmysle § 12 ods. 1 OSP je vždy dôsledkom vylúčenia všetkých sudcov príslušného súdu, pričom k ich vylúčeniu dochádza buď na základe námietky zaujatosti vznesenej účastníkom konania, alebo preto, že samotní sudcovia sa cítia byť vo veci zaujatí. V danom prípade sa sudcovia Okresného súdu Pezinok (s výnimkou JUDr. Michaely Kráľovej) necítili byť vo veci zaujatí, preto návrh žalobkyne na nutnú delegáciu v zmysle § 12 ods. 1 OSP musel byť z jej strany podmienený vznesením námietky zaujatosti všetkých sudcov tohto súdu.

3. Uvedené uznesenie odvolacieho súdu napadla žalobkyňa dovolaním z dôvodu, že: a/ súdy rozhodovali napriek tomu, že sa nepodal návrh na začatie konania, hoci bol podľa zákona potrebný (§ 237 písm. e/ OSP) - nepodala totiž námietku zaujatosti, ale návrh na postup podľa ust. § 12 ods. 1 OSP, b/ odvolací súd jej odhál možnosť pred súdom konať (§ 237 písm. f/ OSP) tým, že jeho rozhodnutie je nielen „absolútne prekvapivé“, ale aj nepreskúmateľné, c/ rozhodoval vylúčený sudca, resp. súd nebol správne obsadený (§ 237 písm. g/ OSP), keďže o jej povinnosti zaplatiť súdny poplatok rozhodol sudca súdu, ktorého nezákonný postup jej spôsobil majetkovú a nemajetkovú ujmu, ktorej náhrady sa v konaní domáha. Z týchto dôvodov žalobkyňa (ďalej aj „dovolatelka“) žiadala zrušiť napadnuté uznesenie odvolacieho súdu, ako aj ním potvrdené uznesenie súdu prvej inštancie.

4. Zo spisu vyplýva, že dovolanie žalobkyne bolo podané 7. mája 2013. Dňa 1. júla 2016 nadobudol účinnosť zákon č. 160/2015 Z.z. Civilný sporový poriadok (ďalej aj „CSP“), ktorý v ustanovení § 473 zrušil zákon č. 99/1963 Zb. Občiansky súdny poriadok v znení neskorších predpisov. Podľa prechodného ustanovenia § 470 ods. 1 CSP, ak nie je ustanovené inak, platí tento zákon aj na konania začaté pred dňom nadobudnutia jeho účinnosti. Právne účinky úkonov, ktoré v konaní nastali pred dňom nadobudnutia účinnosti tohto zákona, zostávajú zachované. Ak sa tento zákon použije na konania začaté pred dňom nadobudnutia účinnosti tohto zákona, nemožno uplatňovať ustanovenia tohto zákona o predbežnom prejednaní veci, popretí skutkových tvrdení protistrany a sudcovskej koncentrácii konania, ak by boli v neprospech strany (§ 470 ods. 2 CSP). Konanie začaté do 30. júna 2016 na vecne, miestne, kauzálné a funkčne príslušnom súde podľa predpisov účinných do 30. júna 2016 dokončí súd, na ktorom sa konanie začalo (§ 470 ods. 4 CSP).

5. Najvyšší súd Slovenskej republiky ako súd funkčne príslušný na dokončenie predmetného dovolacieho konania (ďalej aj „dovolací súd“), ktoré sa začalo do 30. júna 2016 (§ 470 ods. 4 CSP), po zistení, že dovolanie podala včas strana, v ktorej neprospech bolo rozhodnutie vydané (§ 424 CSP), zastúpená v súlade s ustanovením § 429 ods. 1 CSP, bez nariadenia dovolacieho pojednávania (§ 443 CSP) najskôr skúmal, či dovolanie smeruje proti rozhodnutiu, ktoré je prípustné napadnúť týmto opravným prostriedkom.

6. Vzhľadom na prechodné ustanovenie § 470 ods. 2 CSP, podľa ktorého právne účinky úkonov, ktoré v konaní nastali pred dňom nadobudnutia účinnosti tohto zákona, zostávajú zachované, dovolací súd prípustnosť dovolania žalobkyne posudzoval v zmysle ustanovení § 236 a nasl. OSP, teda procesnej úpravy platnej a účinnej v čase, keď žalobkyňa toto dovolanie podala a dospel k záveru, že dovolanie treba odmietnuť.

7. V danom prípade ide o dovolanie podané v obdobnej veci, aká už bola aspoň v piatich prípadoch predmetom konania pred dovolacím súdom na základe skoršieho dovolania tej istej dovolateľky - viď konania vedené na Najvyššom súde Slovenskej republiky pod sp. zn. 14XCdo/19/2015, 14XCdo/37/2015, 14XCdo/39/2015, 14XCdo/45/2015, 14XCdo/49/2015. Dovolací súd sa s odôvodneniami rozhodnutí, ktoré boli vydané v týchto konaniach v celom rozsahu stotožňuje, poukazuje

na ne, a preto ďalšie dôvody už neuvádza (ust. § 452 ods. 1 CSP).

8. Vzhľadom k tomu, že v dovolacom konaní sa nepotvrdila existencia procesných väd tvrdených dovolateľkou (ust. § 237 písm. e/, f/, g/ OSP) a nevyšli najavo ani iné vady konania uvedené v ust. § 237 OSP, pričom prípustnosť dovolania nevyplýva ani z ust. § 239 OSP, dovolací súd podľa ust. § 447 písm. c/ CSP odmietol dovolanie žalobkyne ako dovolanie, ktoré smeruje proti rozhodnutiu, proti ktorému nie je dovolanie prípustné.

9. Rozhodnutie o nároku na náhradu trov dovolacieho konania dovolací súd neodôvodňuje (§ 451 ods. 3 veta druhá CSP; § 453 ods. 1 v spojení s § 262 ods. 1 CSP). O výške náhrady trov konania žalovanej rozhodne súd prvej inštancie (§ 262 ods. 2 CSP).

10. Rozhodnutie prijal senát Najvyššieho súdu Slovenskej republiky pomerom hlasov 3:0.

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu nie je prípustný opravný prostriedok.